

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta filozofická
Katedra filologických studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil student: Bc. Dominik Delič
Název práce: Dialektstrukturen in bayerischen Politikerreden zwischen unwillkürlichem Codeshifting und persuasiver Sprachstrategie

Oponoval: Doc. Dr. Winfried Baumann

1. CÍL PRÁCE:

Vyjednávání, mluvení, výzkum a především veřejné vystupování jsou obvyklými sociálními praktikami, a bývají proto analyzovány v jejich prakticko-teoretickém kontextu. Autor této diplomové práce si jako inspirační zdroj vybral tři projevy bavorských politiků a zaměřuje se na komunikační jednání, přičemž ve třech veřejných vystoupeních zohledňuje zejména výskyt bavorských nářečí. V tomto kontextu se projevy jeví jako představení v obecném smyslu, kdy „všichni jsou herci“, v daném případě jde o politické divadlo, ve kterém je před bavorským publikem záměrně užíván i dialekt. Cíl práce byl splněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Předkládaný rozbor je uspořádán - ve vztahu k nářečí a spisovnému německému jazyku (*Hochsprache*) - do teoretického rámce, přičemž v jednotlivých kapitolách jsou zohledněny příslušné jazykové aspekty, oblasti užívání, role uživatelů jazyka, vývoj jazyka, prostorové aspekty tohoto vývoje, nářečí a variety, jakož i přechody mezi uvedenými aspekty a jejich funkce v návaznosti na dynamiku rétorického výkonu. Díky tomu může autor představit jazyk jako dynamický proces založený na užívání jednotlivých nářečních prvků.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

V návaznosti na první část diplomové práce, která se rovněž zabývá tématem emocí působících na řečníky a jejich posluchače, je praktická část studie věnována třem zmíněným příkladům projevů, životopisu tří řečníků, obsahu jejich projevů, místům konání a posluchačům; jsou citovány tři originály a v každém případě je provedena analýza a její závěrečné shrnutí.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Veřejné projevy poskytují příležitost zabývat se jak otázkami performativní prezentace jednotlivých politiků („*Der Politiker sich selbst*“), tak zkoumat přímé reakce jejich posluchačů, diváků, sympatizantů i doprovodné reakce příznivců či případných odpůrců, tj. komplex jejich fyzických a mentálních aktivit. Smyslem politických projevů je ovlivňování informačního procesu, pocitů, nálad, smyslových dojmů, slovních reakcí, gestikulace i souhlasných interjekcí. Výskyt nářečního výrazu v takovém projevu už předem kalkuluje s reakcí posluchačů na něj: Nářeční slovo záměrně použité mluvčím ve více či méně velkém shromáždění účastníků, očitých svědků a posluchačů má také tento účel zaručit, zdůraznit, popřípadě ho vytvořit.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Jaké jsou stupně volnosti při výběru nářečních slov? Jaké další účinky lze očekávat od těchto plánovaných nebo spontánních nápadů, pokud jsou zamýšleny jako podněty, připomenutí, rozptýlení či určitá varování? (*Welche Freiheitsgrade gibt es bei der Auswahl der Dialektwörter? Welche weiteren Wirkungen verspricht man sich von diesen geplanten oder plötzlichen Einfällen, wenn sie als Impulse, Erinnerungen, Ablenkungen, Warnungen gedacht sind?*)

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA
výborně

Datum: 9.5.2024

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra filologických studií

Podpis:

SOUHLASÍ S ORIGINÁLEM